

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců **a) M. M. a b) J. M.**, zastoupených JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou se sídlem Nová Paka, K. J. Erbena 1266, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, **za účasti J. V.**, zastoupeného JUDr. Kateřinou Součkovou, advokátkou se sídlem Jičín, Šafaříkova 161, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2016, č. j. 30 A 1/2016 – 115,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 20. 12. 2016, č. j. 30 A 1/2016 – 115, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2015, č. j. 24250/UP/2015/Jj, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 7. 2015, č. j. MuJc/2015/19220/SU/ZaO, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím stavebního úřadu bylo žalobcům nařízeno odstranění stavby – kovového přístřešku (kolny) - za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.

Proti výše označenému rozsudku krajského soudu nyní brojí žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížností. V průběhu řízení o kasační stížnosti stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud jejich kasační stížnosti přiznal odkladný účinek ve smyslu § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 téhož zákona. Uvedli, že k odstranění přístřešku by museli vynaložit značné investice, neboť s ohledem na jejich věk a zdravotní stav by byli nuceni pověřit těmito pracemi odbornou společnost. Odstraněním by vznikl i odpad, který by musel být uložen za poplatek na skládku nebezpečného odpadu (zejména vlnitý eternit, obsahující azbest). Dodali, že jsou jediným subjektem, jemuž by realizací rozhodnutí stavebního úřadu vznikla nějaká újma. Dle jejich názoru je hrozící správní exekuce dostatečným důvodem pro přiznání odkladného účinku, a to i s poukazem na neúměrnou obtížnost navrácení

dosavadního stavu, respektive jeho nevratnost v případě neprodleného výkonu rozhodnutí o odstranění stavby.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem (k tomu srov. Odlišné podmínky pro použití obdobného procesního institutu – předběžného opatření podle § 38 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že hrozba *vážné újmy* je z logiky věci spojena s účinky předcházejícího správního rozhodnutí (neboť jím došlo ke změně či deklaraci právního postavení jeho adresátů), je zřejmé, že podává-li takový návrh stěžovatel, který byl v řízení před krajským soudem v postavení žalobce, podmínkou *sine qua non* jakýchkoli úvah o důvodnosti takového návrhu je, že účinky plynoucí ze správního rozhodnutí byly sistovány již v řízení před krajským soudem. Odkladný účinek kasační stížnosti je totiž pojmově svázán s rozhodnutím krajského soudu; jeho přiznáním se tedy pouze odkládají účinky tohoto soudního rozhodnutí, nikoli předcházejícího rozhodnutí správního.

V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného žádný zvláštní zákon odkladný účinek nepřiznává; odkladný účinek nebyl žalobě přiznán ani rozhodnutím krajského soudu (viz usnesení krajského soudu ze dne 28. 1. 2016, č. j. 30 A 1/2016 – 24), přičemž žaloba byla zamítnuta. Za této situace by tedy ani případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemohlo mít žádný vliv na právní postavení stěžovatelů, založené již předcházejícími správními rozhodnutími.

pokračování

Z uvedeného důvodu proto zdejší soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2017

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu